

ÅKER- OCH ÄNGSMARK
i Nordvestern.

Nya hem för Skandinaver
i
Minnesota, Dakota, Montana
och
Yellowstone-Dalen.

Ur KB:s samlingar

Digitaliserad år 2013

National Library
of Sweden

Utgifven af
Norra Pacific Jernvägs-Kompaniet.
1881.

ÅKER- OCH ÄNGSMARK
i Nordvestern.

Nya hem för Skandinaver
i
Minnesota, Dakota, Montana
och
Yellowstone-Dalen.

Utgifven af
Norra Pacific Jernvägs-Kompaniet.
1881.

Billiga Landtegendomar.

Det billigaste land i Förenta Staterna
är
Regeringsland,
som upplåtes åt flitiga nyodlare.

De delar af landet, som genomskäras af

Norra Pacific Banan,

erbjuda stora fördelar åt hvar och en, som önskar betjena sig af de förmånliga regeringsvilkoren och försäkra sig om land i kraft af

Homestead-Lagen och Skogsplanterings-Akten.

De kunna på så sätt utvälja sig de bästa trakter i Prairielandet, hvilket är upplåtet för öfvertagande längs jernvägslinien, val efter egen smak kan nu göras på mångfaldiga ställen helt nära jernbanan.

I följd af Preemptionslagen kan hvarje medborgare i Förenta Staterna, hvilken här vill nedslå sina bopålar, erhålla 160 acres till 2½ dollar pr acre.

Norra Pacific Jernvägs-Kompaniet

erbjuder synnerligen förmånliga vilkor åt den, som vill odla och bebygga Regeringsland längs jernbanelinien, såsom:

nedsatta biljettpriser

för honom och hans familj,

nedsatta taxor vid transport

af gods, tillhörigt hans hushåll, samt gårdsredskaper och förråd, hvilka skola transporteras genom landet, för att användas på hans egendom.

Nybyggare, som önskar erhålla dessa förmåner, hänvände sig efter Legitimationsbevis häraf till *landtdepartementet för Norra Pacific Jernvägskompaniet i St. Paul, Minnesota.*

Nybyggare kunna äfven erhålla nödig upplysning hos *J. O. Johnson*, skandinavisk General-agent för Norra Pacific-banan, St. Paul, Minnesota. U. S. A.

PRAKTISK VÄGLEDNING

för

Emigranter

till

Minnesota, Dakota och Montana

samt

andra i nordvest af Förenta Staterna
belägna delar.

Utgifven af

Norra Pacific-Jernvägskompaniet

1881.

Utvandringen år 1881.

Det behöfves nu ej mera att *öfvertala* folk till utvandring. Emigrationsrörelsen har blifvit en af vår tids stora välgerningar, och den fråga, som i våra dagar framställes till öfverläggning, är ingalunda, huruvida man skall, eller icke skall söka sin lycka i Nya världen, utan endast, huruvida den eller den platsen bör föredragas, såsom mest lofvande för den personliga välfärd och det oberoende, hvarje förnuftig utvandrare måste uppställa såsom hufvudändamålet med sin resa.

Den nordvestra delen af Förenta Staterna har redan en längre tid varit fördelaktigt känd af befolkningen i norra Europa, och det är just hit, som största delen emigranter från Sverige, Norge och Danmark företrädesvis stält sin kosa, alldeles som till en älsklingstrakt och således sjelfva bära tusenfaldigt vittnesbörd om såväl dessa distrikters egendomliga dragningskraft, som ock om den personliga framgång, hvilken just här utgjort lönen för deras sträfvan att förvärfva oberoende och välstånd.

I den stora »Nordvestern» äro emellertid icke alla distrikter lika lottade; det ena föredrages framför det andra. Sålunda har man under senare åren, och nu mer än någonsin, försport en stark böjelse hos både nybyggare och andra personer att utbyta sitt hem i de äldre staterna mot ett annat i de nyare, företrädesvis Minnesota och det ännu yngre territoriet Dakota, en böjelse, som isynnerhet starkt framträder hos sådana amerikanare och skandinavier, hvilka i årtal varit bosatta i Förenta Staterna, och hvilka varit i tillfälle att undersöka de fördelar, som olika landskap erbjuda dem.

Hvarför just Minnesota och Dakota i så hög grad föredragas af emigranter, är en fråga, som tarfvar ett tydligt svar. De förmåner, dessa distrikter erbjuda, äro många och betydande. Bland andra hafva de en ofantlig utsträckning af fruktbar jord, hvilken lätt erhålles och lika lätt göres fruktbringande; och de hafva ett sundt och behagligt klimat, öfverflöd på klart och friskt vatten, åtskilliga företräden med hänsyn till handel och åkerbruk, såsom lätt och billig kommunikationsförbindelse med marknadsplatser, en stark företagsamhets- och kommunalanda samt dessutom en så frodig växtlighet, att den ingenstädes i världen blifvit öfverträffad. Åtskilliga jernvägar äro under arbete; anstalterna för nyuppodlingen äro förmånliga och lagarna frisinnade. Dessutom utmärka sig innebyggarna för sin företagsamhet, sin gästfrihet och sitt tillmötesgående mot invandrare.

I Minnesota och Dakota utgöra Skandinaverna hufvudbefolkningen. Deras inflytande märkes öfverallt vid kommunala angelägenheter. Öfverallt äro de bosatta, så i staten som i territoriet, och sitt öfverlägsna inflytande hafva de förvärfvat genom sin flit, sin företagsamhet och sin rättskaffenhet. En emigrant, vare sig till Minnesota eller Dakota, kommer att befinna sig bland sitt eget folk. I stället för att vara en främling i främmande land, lefver han helt trygg bland menniskor, hvilka tala hans hemlands språk, som sympatisera med honom och hjälpa honom tillrätta genom deras egen vunna erfarenhet.

En mängd skrifter hafva redan långt före detta utgifvits med beskrifning öfver Minnesota och Dakota, men den förvånande fart, hvarmed norra Pacific-banans anläggande mot vester försiggått, öppnar allt större och större sträckor för settlementer. Af dessa hafva dock flera förut blifvit nöjaktigt beskrifna, isynnerhet de i Montana och Yellowstone-Vally. Att jernvägen blifvit färdiglofvad till 1883, har förmodligen äfven bidragit till, att emigranternas synnerliga uppmärksamhet riktats på de landsträckor, genom hvilka den stryker fram.

Klimat och helsotillstånd.

Klimatet i Minnesota och Dakota är det mest karakteristiska, man kan tänka sig. Visserligen ligger landet på en hög nordlig breddgrad, men dock ej högre än Maine och Canada på amerikanska fastlandet och icke högre än nästan hela Europa. Kristiania i Norge ligger på 60 grader nordlig bredd, Stockholm på 59 grader och hela Tyska kejsardömet norr om 46:te breddgraden. Kunde man endast lägga breddgraden till grund för bedömande af ett lands klimat, skulle både Minnesota och Dakota kunna utstå en jämförelse med de i detta hänseende bäst gynnade trakter på jorden.

Helsotillståndet i dessa distrikter bestämmes dock lättast genom följande jämförelse af dödlighetsprocenten uti dem och en del andra länder:

I Minnesota och Dakota	1 af 124	I Norge	1 af 56
» Wisconsin	1 af 108	» Sverige	1 af 50
» Iowa	1 af 93	» Danmark	1 af 46
» Michigan	1 af 88	» Tyskland	1 af 37

Vårarbetet tager sin början i slutet af Mars eller i första dagarna af April; skördetiden begynner vanligen i Juli. Den tidiga höstfrosten inställer sig gerna i Oktober (i denna månad inträder äfven indiansommaren, som räcker under 4 à 6 veckor och anses som den behagligaste tiden på hela året) och fortfar derpå, till dess vinterkölden inträffar. Tiden mellan höst och vinter är synnerligen lämplig för landtbrukaren att göra i ordning sin åkerjord, så att den blir passande för nästa vårs utsäde.

Följande tabell utvisar temperaturen på 3 olika ställen:

1879	St. Paul Minn.		Bismarck Dakota		Fort Buford Dakota	
	Max.	Min.	Max.	Min.	Max.	Min.
Januari	49	— 26	46	— 29	45	— 17
Februari	35	— 22	44	— 26	44	— 35
Mars	68	— 0	68	— 21	70	— 22
April	81	— 13	75	— 11	81	— 24
Maj	86	— 35	76	— 30	85	— 30
Juni	95	— 44	91	— 36	89	— 38
Juli	92	— 54	95	— 48	94	— 44
Augusti	92	— 48	90	— 41	98	— 41
September	78	— 36	81	— 25	95	— 26
Oktober	87	— 17	88	— 10	95	— 11
November	61	— 10	66	— 1	67	— 0
December	40	— 39	36	— 38	40	— 46
Årlig Medeltemp.	71,7	— 14,2	71,3	— 7,3	75,2	— 7,8

Jordmänen och dess Produktionskraft.

På ett så utsträckt landområde är det endast möjligt att anställa allmänna försök i ifrågavarande riktning. Resultatet blir öfverallt iögonfallande godt. Myllan är öfverallt af alluvial beskaffenhet, vexlande mellan 1 och 5 fots djuplek och hvilande på ett lager af samblandad lera, hvilket har förmågan att bibehålla värmen och göra jorden spröd, så att den lätt öfvergår i organisk form. Denna slags jordmän är alltid fri från vattenpölar och är färdig att emottaga sådden, så snart isen om våren smält. Utsagor från 1000-tals jordegare, hvilka här bringat sig upp till välstånd, bekräfta alla påståenden om jordens rikedom såväl som om dess lämplighet för olikartad och inbringande odling.

Erfarenheten har visat, att den bästa och kärnfullaste hveten skördats norr om 45 breddgraden, ett faktum, som äfven bevisas deraf, att af all den hvete, som år 1878 mottogs i Chicago, gick icke fullt $\frac{1}{2}$ % upp till 1:sta klassens, under det att i Duluth vid hufvudutskieppningen från »Nordvestern» 55 % af hveten intog denna klass. Utställningen 1879 och profverna 1880 uppvisa ännu bättre resultat.

Afkastningen pr Akre (1 akre = 26 kappland) står naturligtvis i förhållande till jordens odling, ty det faller af sig sjelf, att ju bättre den brukas, desto större blir skörden. Det vanliga antages dock vara 20 Bushels pr Akre, fastän flera jordegare genom markens omsorgsfulla plöjning kunna erhålla sina 30 Bushels, äfvensom att en afkastning af 35 till 45 Bushel pr Akre ej räknas såsom någon märkvärdighet. Det tyckes, som de mindre egendomarne, hvad afkastningen angår, lemna de bästa resultaten, förmodligen, emedan dessa odlas med mera omsorg och med mindre kostnader än de större.

En framställning i ett amerikanskt blad visar, att inre området af det land, som i norra Dakota tillhör »Norra Pacifkbanan,» är för hveteodlingen det bästa, som kan tänkas, och i alla hänseenden långt bättre än samma areal odlad mark i såväl Sverige och Norge som Danmark. Samma auktoritet uppgifver afkastningen af vårhvete till 20 å 25 Bushels pr akre. Ett antagande, konstateradt hösten 1880 i Chicago, är, att afkastningen af nämde sädesslag utgör i Dakota 22,⁷⁵ Bushel pr akre, i Minnesota 14,⁸, Iowa 13,¹³, i Nebraska 10,⁴⁶ samt i Kansas 9,³⁶. Dessutom är kvaliteten af vårhveten från Dakota samt norra och mellersta Minnesota allmänt erkänd såsom den bästa af all amerikansk vårhvete. Detta omdöme fälles bland annat vid »Mjölharemötet» i Cincinnati i Juni 1880 och bestyrkes ytterligare af ett från Tyska regeringen utsändt ombud, hvilket hade till uppgift att undersöka denna sak, genom följande yttrande: »Det finnes intet ställe på det amerikanska fastlandet, som på långt när kan mäta sig med Minnesota och norra Dakota i gynnsamma villkor för en fulländad produktion af den bästa sorts hvete.»

Hafren odlas isynnerhet i de nordliga delarne. Det är jemförelsevis blott i kallare luftstreck som detta sädesslag uppnår sin fulla fasthet och gifver en lönande afkastning. Jordens egen fruktbahet i förening med klimatet äro synnerligen lämpliga för hafreodlingen i Dakota och Minnesota, hvilket icke blott bevisas af den rikliga afkastningen, utan ock af dess utmärkta beskaffenhet, då den i dessa trakter väger från 3 till 8 skålpund mer pr Bushel än öfverallt annorstädes.

Dessa distrikters nordliga läge, jordmånens fruktbahet och det friska klimatet äro äfven synnerligen lämpliga för kornodling. Denna sädesart, som i alltför varmt klimat och på fuktig jord lätt utsättes för rost, lider här aldrig deraf. Hvad afkastningen angår kan följande uppgift lemna tillräcklig upplysning:

		Bushel pr akre:
Minnesota,	Medelafkastning under 5 år	25,65
Iowa	— — — — — » 3 år	22,11
Ohio	— — — — — » 9 år	19,29

Man vill påstå, att Minnesota och Dakota ligga allt för långt mot norr för att kunna frambringa indianskt korn, men detta är ett misstag, grundadt på den oriktiga åsigt, att det endast är breddgraderna, som bestämma klimatet. Detta blir emellertid mildare inemot vestra kusten af Amerikas fastland, och om än vintern der är kall, är dock sommaren i Minnesota och Dakota lika varm som i mellersta och södra delen af Ohio. Jordprodukterna bekräfta också detta. Att korn växer i Minnesota och Dakota likaväl som hvete, är nu i alla fall bevisadt.

Den sanning, som blifvit bevisad af meteorologer, att »odlade växter gifva de största och bästa produkter, ju närmare de komma sin nordliga gräns,» gifver sig på ett slående sätt tillkänna genom potatisafkastningen. Den mjöliga beskaffenhet, den synnerliga hvithet och välsmak, som utmärka potatis af bästa sort, uppnås endast under en högre breddgrad, och just i Minnesota och Dakota innehar denna rotfrukt dessa egenskaper i hög grad, för att nu icke tala om dess rikliga afkastning.

Lök, rofvor, palsternackor, morötter, rödbetor och alla andra liknande växter trifvas här lika väl som potatis.

Rofvor, kålrötter och rödbetor uppnå ofta en ovanlig storlek.

Lin och hampa trifvas här utomordentligt väl, och Minnesota och Dakota stå i så fall icke det ringaste tillbaka för något af Europas nordliga länder.

Bönor, ärter, etc. äro utmärkta och synnerligen gifvande.

Alla sorters trädgårdsväxter finnas äfven i stort öfverflöd.

Det finnes kanske få trakter i världen, hvarest jorden i så hög grad belönar sin odlare, eller gifver så stor ersättning för de på densamma nedlagda kostnader, som just här. Åkern är lätt rensad från ogräs, och när den en gång är ren, skall den milda, drifvande väderleken sätta de frodiga växterna istånd att med lätthet qväfva allt ogräs, som vill framtränga. Två gånger väl genomarbetad, gifver jorden här i allmänhet en god afkastning af hvarje slag, man deruti sår.

En gyllene skörd i Red River-dalen.

Herrar Dypvik och Kvello, båda norrmän, skördade 4,300 Bushels hvete på 130 akres — en afkastning, som utgör något öfver 33 Bushels pr akre.

Ole Ammonsens skörd utgjorde 35 Bushels pr akre.

John Moscher erhöll 9,158 Bushels hvete på 300 akres = $30\frac{1}{2}$ B. pr akre. På 9 akres erhöles 495 B. hafre = 55 B. pr akre, och på 10 akres 123 B. hampfrö.

E. T. Olsen, 575 B. hvete pr 15 akres, således $34\frac{1}{2}$ B. pr akre samt 100 B. hafre på $1\frac{1}{2}$ akre.

Henri Israelsens 31 B. hvete pr akre.

Hans C. Olsson 29 B. d:o d:o d:o.

Jac. Hales, Fargo, skördade 3845 B. hvete på 140 akres = $27\frac{1}{2}$ B. pr akre. Sjutton akres voro odlade som trädgård, men besådda med hvete, hvars afkastning der utgjorde nära 30 B. pr a., något som bevisar, att hvete, såväl som annan sädesart gifver mera, ju omsorgsfullare jorden arbetas.

J. B. Chopins hade besått 360 akres med hvete och skördade 9,700 B. eller 27 B. pr a. samt 80 akre med hafre, hvaraf han erhöil 5,000 B. = $62\frac{1}{2}$ B. pr akre.

Peter Siems afkastning på 50 akres var 3,600 B. vanlig hvit hafre, hvilket utgör 72 B. pr akre. Dess vikt var c:a $\frac{1}{2}$ centner sv. vikt) pr Bushel.

Hans E. Bjerke skördade 627 Bushel på $15\frac{1}{2}$ akres jord, hvilket utgör $40\frac{1}{2}$ Bushel pr akre.

Vårhvete-odlingen 1880.

(Ur Chicago Commercial Bulletin för d. 10 Sept. 1880.)

Berättelserna från Minnesota utvisa en tillväxt i åkerbrukets framåtskridande samt en ovanligt stor nyodling, hvilken väsendtligen bör till-

skrifvas öppnandet af så mycket nytt land i mellersta och norra delen af staten, längs utmed den nyanlagda Norra Pacifikbanan. Underrättelserna från Dakota torde äfven väcka stor uppmärksamhet, ty de visa, huru snabbt denna del af landet gått framåt i uppodling. Stora sträckor innehafvas här af rika handelshus och bolag i Östern och folktillväxten har genom emigrationen blifvit ofantlig. Hveteskörden i Dakota är enligt pålitliga uppgifter nästan dubbel mot föregående år och dess beskaffenhet utmärkt, hvadan den tvifvelsutan kommer att blifva mycket efterfrågad. I *Nebraska* har visserligen uppodlingen gått något framåt, men afkastningen i förhållande är mindre än förra åren. Vårhveteodlingen i *Kansas* tyckes hafva aftagit. Beskaffenheten är olika, god, i en del af landet och dålig i en annan, men afkastningen mindre än föregående år. I *Wisconsin* har jordbruket synbarligen gått tillbaka.

Med ledning af ingångna underrättelser uppställas här följande tabell öfver skörden under de 2:ne sista åren i nedanstående stater och territorier:

1879.				1880.			
Stater.	Åkerjord akr.	Afkastning pr akre.	Total afkastning.	Stater.	Åkerjord akr.	Afkastning pr akre.	Total afkastning.
Illinois . .	3,000	11,83	3,584,490	Illinois . .	290,000	11,80	3,422,000
Iowa . . .	3,200,000	11,78	37,692,000	Iowa . . .	3,132,000	13,13	42,123,160
Minnesota	2,765,000	11,70	32,350,000	Minnesota	2,931,000	14,08	41,268,840
Nebraska.	1,265,000	11,75	14,763,750	Nebraska.	1,347,000	10,46	14,089,626
Kansas . .	425,000	9,99	4,245,750	Kansas . .	298,000	9,36	2,793,900
Wisconsin	1,675,000	11,35	19,011,250	Wisconsin	1,580,000	10,00	15,800,000
Dakota . .	770,000	19,22	14,799,400	Dakota . .	1,285,000	22,75	29,233,750
	10,403,000	12,15	126,466,699		10,864,500	13,58	147,731,270

Nötkreatur, får o. s. v.

I Minnesota och Dakota växer en så stor mängd naturligt gräs, att jordbrukaren sällan odlar någon ängsmark; sker det någongång, så är det klöfver och timotej, men tillgången på vildt hö är dock fullt tillräcklig, och man erhåller det endast för besväret att slå och stacka det. Luftens torrhet och frånvaron af kallt regn inverkar välgörande på boskapen och gör, att kreatursafveln blir inbringande. Nödigt skydd för dem om vintern erhålles lätt genom att nedslå några stockar och pålar i marken samt täcka det hela med halm.

Kreaturens lätta och billiga skötsel i förening med de fördelar, de svala sommarnätterna erbjuda, att bibehålla mjölken söt, har ingifvit flera jordegare idén att anlägga mejerier. Många dylika för ost- och smörberedning finnas äfven redan, vid hvilka svenska och norska flickor lätt erhålla sysselsättning.

I allmänhet hafva jordbrukarne kreaturen inne under nätterna, och om dagen kunna de lätt vaktas af ett par småpojkar, isynnerhet om betesplatsen ligger nära hemmet; men en inhägnad af marken är dock nödvändig, åtminstone af den närmast husen befintliga åkern. Der träd vid hufvudvägarne äro planterade, uppstår inom några få år en lefvande häck, hvilken lätt kan göra tjenst såsom inhägnad genom att fastspika några läkten mellan träden.

I detta klimat behöfver fåret stall under vintern. Som ni sett kan detta lätt erhållas för billigt pris och hvad fodret angår, är det omtalade höet mer än tillräckligt. Här äro fåren ej utsatta för de sjukdomar, som äro gängse i fuktiga och varma klimat, också är ullen både mjukare och tätare än i de sydligare staterna.

Svin fordra här ringa passning och blifva lätt feta. Efterfrågan är nu i stigande och bättre fläksorter i ganska högt pris.

Hästar, som uppfödas i dessa trakter, äro starka och uthålliga, och om de ej användas till alltför strängt arbete, bibehålla de under vintern sitt hull utan att fodras med säd.

Af vilda djur finnas rådjur, björn, varg, räf, vildkatt, tvättbjörn och hare; vid floder och insjöar bäfver och utter m. fl., och bland fågelslägtet må anmärkas vilddufvor, präriehöns och fasaner.

Hvad kostar bosättningen?

Att besvara frågan, huru mycket penningar en emigrant *nödvändigt* behöfver, för att bosätta sig i Minnesota, faller sig ej så lätt, ty svaret beror helt och hållet på de anspråk den frågande har, samt huru stor familj han medför. Vi inskränka oss endast till några uppgifter, lämpade för en *fattig* person, hvilken erhåller Regeringsland.

Handlingar m. m., att han erhållit eganderätt till jorden, kosta c:a 14 dollars och resekostnaden till »Land office» 4 doll., tillsammans 18 doll. Materiel till ett 16 + 18 fots hus, bygd af enkel plank och drifvet, men utan rapping samt med 2 dörrar och fönster utgör 45 doll. Uppförandet kan han sjelf ombesörja. Under vintern kan stugan göras varm genom ett lager af torf på ytterväggarne. Af husgerädsaker behöfves först och främst en spis jemte nödiga kokkär, $\frac{1}{2}$ dussin stolar, ett bord och 2:ne sängplatser, hvilket tillsammans kostar 40 dollar. Till jordbruket behöfves 1 par oxar 125 doll., en plog 23, en vagn 75, eller tillsammans 223 doll.; om han börjar om våren, kan han skörda säd, potatis och grönsaker första hösten, men han behöfver mjöl för en familj på 4 personer till ett belopp af 30 doll., specier för 15, en ko för 25, bränsle för 30, tillsammans 100 doll. Lägg nu härtill 2 eller 3 svin, en harf, spadar, räfsor, liar och dylikt, antagom för 40 doll., så erhålla vi följande sammanföring:

Dokumenter m. m.	doll. 18,00
Byggnadsmateriel	» 45,00
Husgerådssaker (utom sängkläder)	» 40,00
Åkerbruksredskaper & dragare	» 223,00
Lifsuppehälle de första 16 månader	» 100,00
Gårdsredskaper	» 40,00

Tillsammans doll. 466,00

Då emellertid mannens hela tid ej kan upptagas uteslutande på egen jord, erhåller han med lätthet arbete hos grannarne, hvilket kan inbringa honom 100 à 150 doll.

Nästa vår behöfves utsädeshvete samt en liten harf, allt för 75 doll., vidare hjälp vid inbergningen äfven omkring 75 doll. Detta, tillagt ofvan beräknade, gör tillsammans 616 doll., hvarifrån dock afgår arbetsförtjensten hos grannarne, hvilken väl knappast kan anslås till högre än 100 dollars.

Andra året kan han af sina odlade 50 akres land erhålla 850 bushel hvete, och sedan härifrån blifvit frändraget för hans uppehälle och utsäde säljer han resten, hvilken efter 80 cents pr bushel gifver honom 520 doll.; 200 doll. behöfves dock under detta år för bränsle, specierier, kläder o. s. v., hvadan återstå 320 doll. i och för förbättring af hans bostad, samt tillökning i hans bosättning och gårdsredskaper. Om han nu äfven under detta år uppbyter 50 akres, kan han på 3:dje året erhålla en afkastning af 1,700 bushel och är då redan i stånd att göra det mera beqvämt för sig och sin familj, med ett ord, ega ett godt hem.

En ogift man eller ensamt man och hustru kan nog börja med mindre tillgångar, hvilket äfven är fallet med den, som redan eger oxar, bohag o. s. v.

Huruledes lagen beskyddar fattig mans hem.

I Minnesota fritages enligt lag följande vid utmätning för skuld:

En bostad bestående af hus och grund, införlifvadt i ett »Town», samt 80 akre odlad mark utanför »Townet»; gångkläder, redskaper etc. till ett värde af 500 doll.; 3 kor, 10 svin, 1 par oxar och en häst eller mul-åsna samt 20 får; vagnar och gårdsredskaper till ett värde af 300 doll.; lifsmedel för ett år; en symaskin och andra verktyg till ett värde af 400 doll.; boksamlingar och verktyger för handtverkare, arbetslön för 90 dagar, 50 bushel utsäde af hvete, hafre och potatis samt 30 af korn.

I Dakota utgör ett hem (homestead) icke mer än 6 akre inom »townet», men dessutom 160 akre i närliggande trakter. En familjs egentliga hem kan ej utan hustruns tillåtelse säljas eller skuldsättas, går i arf till efterkommande och är fritt från förre egarens iråkade skulder. Gångkläder, målningar, begravningsplats, sittplats i kyrkan, böcker för 100 doll. samt lifsmedel och bränsle för ett år; verktyg och redskaper för en handtverkare till 200 doll.; böcker och instrumenter för lärde män till ett värde af 600 doll.; allt detta är helt och hållet fritaget för utmätning, men förutom detta kan gäldenären åt sig utvälja gods, kreatur, pengar och annan personlig egendom, som dock ej får öfverstiga 1500

doll. I st. f. detta kan han åt sig utvälja böcker och musikaliska instrumenter för 500 doll. Hushållssaker för 500 doll.; 3 kor, 10 svin, 1 par oxar, 2 hästar, 100 får med deras lam, vagnar, slädar, 2 plogar, harf, redskaper, seldon för hästen samt föda för sig och sitt hushåll under ett år, hvilket dock ej får öfverstiga 300 dollars värde.

Regeringsland, och huru detta förvärfvas.

Åt hvarje medborgare i Förenta Staterna, eller åt den, som förklarat sig vilja blifva det, öfverlåtes enligt den så kallade »Pre-emptionslagen» 160 akres land invid norra Pacifikkjervägs-companiets område för 2,50 doll. pr akre, eller för doll. 1,25 pr akre, om egendomen ligger utom denna banas gräns, dock med vilkor af ständig odling samt beboende deraf minst ett år.

Enligt »Homesteadlagen» tillförsäkras nybyggare 160 akre *utanför* och 160 *innanför* jernvägskompaniets land, med vilkor af ständig odling och egendomens beboende minst 5 år. Landet erhålles då fritt, med undantag af omkostnaderna för erhållande af besittningsrätt.

Medborgare i Förenta Staterna eller den, som förklarat sig vilja blifva det, erhåller med garanti af Timmer-Kulturlagen 160 akres land, och kan äfven enligt denna lag åt sig utvälja från 240 till 320 akres mot en obetydlig afgift.

Personer, som önska upplysning om vilkoren för erhållande af Regeringsland längs norra Pacifikkbanan i mellersta Minnesota eller norra Dakota, torde hänvända sig till ett af följande kontor: »U. S. Land Offices» i Duluth, St. Cloud, Fergus Falls eller Crookston, Minn.; Fargo eller Bismarck i Dakota samt Miles City i Montana.

Den här omhandlade frikostiga lagen för skogens skydd och tillväxt på de nordvestliga prairierna fullständiggöres genom en lag i Dakota, som bestämmer, att för hvarje område af fem akres land, som planterats med träd, undantagas 40 akres från beskattning, oafsedt derpå gjorda anläggningar och förbättringar under en rymd af 10 år räknadt från planteringsens början, såvida landet i värde ej öfverstiger 1000 dollars. En annan lag i detta territorium bestämmer, att intet land skall högre beskattas i följd af ökad skogstillväxt, hur högt i värde det än står. Härigenom kan hvarje driftig man, huru fattig han än må vara, under ett lopp af åtta år blifva egare af 240 till 320 akres land jemte skog i öfverflöd och det just på en plats, der träd så väl behöfvas, detta med fritagelse från beskattning, såvida de derpå gjorda förbättringarne ej i värde öfverstiga 4,000 doll.

I Minnesota är äfven genom lag bestämdt, att hvarje skogsodlare på prairierna erhåller 2 dollars för hvarje akre land, som beplantas. Utbetalningen tager sin början på tredje året efter planteringen och fortsätter under 10 år. En skogsodlare, som besår 40 akres land, får således af staten ett anslag af 800 doll. och är dessutom egare af skogen.

Jernvägsland

utmed linien af norra Pacifikkbanan kostar doll. 2,50 pr akre och derutöfver i förhållande till dess läge och godhet. Vid köpet kan en sjattedel af köpeskillingen få erläggas kontant och resten i 5 lika stora poster, en under hvarje år mot 7 procents ränta.

Landet, som eges af kompaniet, är enligt kongresslag åt detta öfverlemnadt, och besittningsbeviset af regeringen godkändt, så att kompaniet eger makt att lemna hvarje köpare ett rättsligt skydd.

Trädkulturen.

Förenta Staternas lag till uppmuntring af skogsplantering innehåller »att hvarje person (man eller qvinna), som utgör hufvudet för en familj, — eller uppnått en ålder af 21 år och är medborgare i Förenta Staterna eller har uppfyllt den enligt dessa Staters Naturalisationslag föreskrifna förklaringen, att vilja blifva det, — och som önskar plantera, beskydda och underhålla i godt skick under åtta år 10 akres skog på hvarje kvartsektion (160 akres) i något af Förenta Staterna tillhörigt land eller 5 akres i någon laglig underdel deraf, stor 40 akres, skall hafva eganderätt till det hela vare sig kvartsektion, underdel å 80 eller 40 akres, eller ännu mindre delar häraf, vid utgången af nämde 8 år, emot det, att han eller hon stödja sig vid 2:ne trovärdiga personers utsago och i öfvensstämmelse med de vilkor, som nämde lags andra afdelning innehåller, neml. att icke mer än en kvartsektion på så sätt kan förvärfvas; så att ingen skall kunna tillvinna sig mer än en medborgarerätt iföljd af ordalydelsen i denna lag.

Lagens andra afdelning fastställer bland annat priset till 10 doll. för hvarje kvartsektion samt till 5 doll. för 80 akres eller derunder. Vidare bestämmes, att den, som enligt denna lag förvärfvar sig medborgarrätt, förpligtigas att uppbryta och beså 5 akres första året, 5 akres det andra samt dessutom till gröda eller annat upprödja det som första året derutöfver blifvit upptrutet. 3:dje året skall han på samma sätt förfara med hvad, som andra året blifvit upptrutet, och derjemte med frö eller stiklingar plantera skog på de först bearbetade 5 akres, samt 4:de året att på samma sätt förfara med de 5 resterande akres. Mindre delar kunna på enahanda vilkor tagas under odling. För att vilkoren må anses uppfyllda skola minst 675 friska träd finnas på hvarje akre. Lagens tredje afdelning innehåller, att i händelse här nämnda betingelser ej uppfyllas, återfaller landet i regeringens ego.

Lagens fjerde afdelning fritager dock bebyggaren från allt ansvar för hvad som fattas i sista terminens stadganden.

Utom det, att man enligt skogsodlingslagen kan förväfva sig land, finnes ingenting för jordbrukaren mera lönande att nedlägga tid och krafter på, än just trädplanteringen å prairieland, ty derigenom kan han omgifva sig sjelf och sina åkrar med ett skydd mot de bistra vindarne, och detta på den korta tiden af fem år. Hans egendom skall till och

med under dessa stiga dubbelt i värde mot hvad den egt, om skog saknats. Afkastningen af en trädplantering är dessutom i förhållande till utgifter och arbete fullt ut lika lönande som af hvete, ty 160 akres land, besädda med skog, skola efter 10 års förlopp gifva lika stor inkomst, som 10 kvartsektioner, besädda med hvete.

Landet

i mellersta Minnesota och norra Dakota

längs linien af

Norra Pacific-Jernvägen.

Den fullfärdiga delen af Norra Pacificjernvägen från Duluth vid slutet af insjön Superior till Yellowstonefloden, är en i öster och vester löpande linie, hvilken genomstryker mellersta delen af Minnesota och norra delen af Dakota.

Från Duluth till Aldrichs station går banan igenom en skogstrakt, väsendtligen bestående af furu, men äfven af ek, lönn, björk, al, lind och alm etc.

Ytan har en vacker våglik form, vattnad af insjöar och floder, emellan hvilka finnas ängar, be vuxna med gräs af rödaktig färg, tillsammans med ett blåaktigt groft ängshö.

Jordmänen består af sandblandad mylla, som på flera ställen har ett fuktigt underlager af lera, och är ganska tjenlig för såväl jordbruk som boskapsskötsel.

De nybyggare, bland dem äfven många skandinaver, som här slagit ned sina bopålar, finna jorden mycket gifvande. Produkternas afsättning är genom den bekväma samfärdseln lätt och priserna höga.

Mellan Aldrich och Detroit är landet mera flackt, oaktadt två tredjedelar deraf äro be vuxna med skog. Afkastningen är här af samma beskaffenhet som öster om Mississippifloden. Emellan skogarne finnas öppna platser, rena prairier, småskog och gräsbe vuxna slätter. Ytan är äfven här vågformig, jordmänen bestående af sandblandad mergel, vanligtvis med ett underlag af sandblandad lera, hvilket allt gör den i hög grad tjenlig för odling af hvete, korn, hafre, mais, o. s. v. Äfven denna del af landet är vattnad af småsjöar och åar, hvilka göra det lämpligt för boskapsskötsel med dertill hörande smör- och ostberedning.

Från Detroit till Muskoda, hvarest banan går in i Red Riverdalen, är landet en svagt böljande prairie, här och der omvexlande med mindre skogsdungar och insjöar. Jordmänen är här af samma beskaffenhet som i föregående och lämplig för all slags sädesodling, potatis och trädgårdsalster.

Mellan Muskoda och Moorhead skär jernvägen Red Riverdalen.

Här är jordytan jemn, bestående af 18 till 36 tum djup alluvial svart mylla och hvilande på ett lager af fuktig lera.

Just som banan skär norra delen af Red River vid Moorhead på östra sidan och Fargo på den vestra, går hon in i

Norra Dakota.

Cass county, genom hvilket banan går från öster mot vester, eger en befolkning af 12,000 innevånare och öfverträffar de äldsta och bästa distrikter i Minnesota, åtminstone hvad hveteodlingen angår. Jernvägslandet i detta distrikt är nu till största delen upptaget, men ännu finnes dock kvar c:a 50,000 akres Regeringsland, hvilket kan erhållas på de vilkor, Pre-emptions- och Homesteadlagarne fastställa.

Detta område är rikligen försedt med vatten. Skog finnes äfven i dalarne vid hufvuddragen och består isynnerhet af ek, alm, ask, lönn och bomullsbuskar m. m., allt i så riklig mängd, att det bör kunna förslå till en ganska stor befolkning under många år.

Trall County

gränsar i norr till Cass county och består af 691,200 akres land, af hvilket nästan hvarenda akre är af bästa beskaffenhet för åkerbruk.

På södra sidan hafva vi floden Elm, som flyter mot öster och faller in i Red River ungefär en mil från countyetts sydliga gräns. Tolf mil nedanför Elm framstryker Goosefloden, hvarest finnes ett bredt skogsbälte af ek, ask, alm, lind m. m. Jordmänen är utmärkt och passande för all slags sädes- och rotfruktsodling. Befolkningen utgör öfver 6000 personer, till största delen jordbrukare.

Richland County

gränsar i söder till Cass County och i öster med nästan sin hela längd till Red River. Detta landområde har från norr till söder en utsträckning af 38 engelska mil och innehåller 930,000 akres åkerjord. Wahpeton, beläget vid Red River midt emot Breckinridge, Minn., är hufvudstaden i detta county, oaktadt der äfven vuxit upp en stad kring militärstationen Fort Abercrombie.

Såväl i Richland- som i Traill county kunna ännu 1000-tals akres land erhållas såväl af regeringen som af jernvägskompaniet, och den jord, som finnes kvar, står icke i något afseende efter för den redan upptagna.

Barnes County

innehåller omkr. 1,100,000 akres och är med undantag af Scheyennedalen ett vackert, föga kuperadt prairieland. Jordmänen består äfven här af mergel med lera till grund, samt således tjenlig för odling af såväl hvete som öfriga sädesslag och rotfrukter. Ett stort settlement, Vally City, är hufvudplatsen här. Scheyennefloden, vid hvilken detta är beläget, löper mot söder nästan midt igenom countyet, i hvilket äfven flera tusen akres både Regerings- och Jernvägsland öfvertagits af flitiga nybyggare. Innevånarnes antal utgör c:a 3000. Scheyennedalen ligger omkr. 100—150 fot lägre än det närliggande slättlandet och äfven här är jordmänen af utmärkt beskaffenhet. Tillgången på vatten är naturligtvis stor icke blott genom floden utan ock genom de från höjderna

framspringande källorna. I intet distrikt längs hela jernvägslinien trifvas skandinaver så väl som här, och emigranter, som söka hit, kunna vara säkra på att träffa landsmän.

Utmärkt såväl Regerings- som Jernvägsland finnes ännu att erhålla.

Stutsman County,

rakt vester om Barnes, innehåller mer än 1,230,000 akres land af samma beskaffenhet med hänsyn till jordmänen, som annat prairieland, undantagandes på de ställen, der slätten genomskäres af James-flodens dalgång.

Försäljningen af Jernvägs- och Regeringsland försiggår här mycket hastigt.

Kidder County,

vester om Stutsman, innehåller en areal af 880,000 akres land och ligger emellan James- och Missourifloderna. Jordmånens lämplighet för odling är alldeles densamma, som i alla andra prairiedistrikter i Dakota.

Burleigh County

vid Missourifallen är det mest betydande i Dakota, ty det innehåller öfver 2,800,000 akres land af samma beskaffenhet, som förut är nämnt, med undantag af en liten dal nära floden, hvilken är rå och tråskartad.

Den ofvan gjorda fullständiga berättelsen om jordmånens bördighet, såsom vilkor för en riklig afkastning, har under förra år hitlockat en mängd köpare såväl af Regerings- som Jernvägsland, och de nya egendomar, som uppstått, hafva äfven visat de bästa resultater.

Från Missouri till Yellowstone.

Missouriafdelningen af Norra Pacificjernvägen emellan Missouri och Yellowstonefloden är nu under arbete. Den stryker igenom ett distrikt, genom hvilket den fullfärdiga delen af banan är anlagd, ty den går tvärför en mängd dalar och småfloder. Dalgångarne äro i allmänhet omgifna af backar med olika höjd, omväxlande i bredd från 1½ till 2 mil. Längs stränderna finnas gräsställen, som äfven sträcka sig upp öfver höjderna, bakom hvilka utbreda sig fruktbara böljande prairier. Öfver 50 landtbrukare voro för lidet år i verksamhet, och än flera hafva nu tillkommit. Ett hundra stycken kreatur sammanfördes förliden vinter på en enda egendom och utsläpptes vid vårens början åter på bete med det bästa hull.

Heartfloden gör här en böjning mot söder från jernvägslinien och rinner derifrån genom synnerligen rika distrikter. Tio mil längre i vester skär banan flodens dalgång och går derifrån i riktning öfver flera småfloder, hvilka utmynna i Heart, till dess man når lilla Missouri. Sedan man kommit in i dalen vid Sweetbriar-Creek, får landet ett mera öppet utseende. Höjder och branta flodbäddar blifva mera sällsynta, och marken öfvergår ånyo till vanlig prairie. Så snart man passerat Badger,

blir landet synnerligen tilldragande, och har man uppnått »Kullarne» (de högsta punkter på jernvägsliniens Missouri-afdelning) har man framför sig ett vidsträckt fruktbart prairieland.

Blue-Graas-Creek dalen, som vi derpå fara öfver, är bekant för det blåa gräs af ända till 3 fots höjd, som der växer.

Curlew-dalen, genomskuren af banan, är mycket fruktbar. Längre mot vester går linien öfver Big Knife-river och efter att hafva genomstrukt en öppen sträcka af distriktet samt skurit Greenfloden, når hon Pyramide Park, som ligger på ömse sidor af lilla Missouri. Derefter framlöper hon ungefär 20 mil i detta landskap, hvars egendomliga jordbildning kommer att till sig draga skädeslystna resandes uppmärksamhet. De med rörtopp och buffalogräs rikt försedda markerna skola dessutom åt den praktiske landtmannen erbjuda de bästa betesängar för kreatur. Lilla Missourifloden, inom hvars område regeringen nyligen låtit bygga en kasern för en militärstyrka helt nära jernvägen, är försedd med synnerligen godt vatten och har betydande skogar å ömse sidor.

Från detta ställe går banlinien till Yellowstone öfver ett fruktbart slättland, vattnadt af smärre vattendrag.

Landet mellan Missouri och Yellowstone är i flera hänseenden märkvärdigt. Jordmänen är rik i största delen af dessa trakter, och sjelfva matjorden vexlar i djup från 2 till 6 fot i dalarne samt 5 till 18 tum på höjderna med ett underlag af lerblandad mergel. Klimatet är sundt och behagligt, regn tillräckligt, så att födande gräs växer i ymnighet, och af vatten finnes nog såväl i de många småfloderna som i källorna.

Ett slags stenkol har påträffats i hela det vidsträckta distriktet och en eller två grufvor äro redan i verksamhet. Byggnadssten af bästa sort kan tillverkas af leran vid de många stränderna — ämne mer än tillräckligt för både murbruk och tegel.

Städer och köpingar längs Norra Pacific-Banan.

Staden *Duluth* ligger vid slutet af insjön Superior eller Öfre sjön, och just der börjar också norra Pacific-jernvägen. Tvåhundra skandinaviska familjer med god utkomst äro der bosatta; de hafva sin egen lutherska kyrka.

Vid *Withington Station* i närheten af *Brainerd* äro också några svenska familjer bosatta, hvilka upptagit »Timmerland.»

Brainerd, vid stranden af Mississippifloden är platsen för jernvägsstyrelsen, dess verkstäder och inrättningar. I närheten af denna stad hafva c:a 150 svenska familjer bosatt sig.

Berndale, köping, grundades våren 1878. Dess omgifningar innehålla det bästa land i hela Wadena och Todds distrikter.

Wadena, hufvudstaden i countyet af samma namn, är omgifvet af ett fruktbart landskap och erbjuder goda utsigter för nybyggaren. Många svenska och norska emigranter hafva här tagit land.

Perham, en köping med något öfver 600 innevånare, eger omgifningar, som äro synnerligen väl lämpade för åkerbruk och boskapsskötsel.

Frazee-City vid Otter Tail-elfven eger utmärkta qvarnverk, är beläget midt i en mycket fruktbar trakt och har alla utsigter för sig att blifva en framåtgående stad.

Detroit, hufvudsäte för Becker county, ligger vid stranden af insjön med samma namn i Minnesota och erbjuder en af de vackraste utsigter på hela linien; den ligger äfven på gränsen af den s. k. »Park Region.»

Audobon och *Lake Park* i Becker county och *Hawley* i Clay-county äro nyanlagda treffiga städer, hvarest en lönande handel med närgränsande landskaper och en betydlig utskeppning af hvete, utgöra förnämsta inkomstkällan. En mängd skandinaver äro här bosatta.

Vid *Glyndon*, beläget i Red River dalen, korsa St Paul-, Minneapolis- och Manitoba-jernvägarne hvarandra. Platsen har därför alla utsigter att blifva den mest framstående i Clay county.

Moorhead på Red Rivers östliga strand är ett verksamt samhälle med flera hundra innevånare. Den eger ett qvarnverk, tegelbruk m. m.; en kyrka, skolbyggnader etc. och är synnerligen lofvande för tillväxt i handel och näringar. Många skandinaver äro bosatta i staden, men ännu flera uteder floden.

Fargo på Red Rivers vestra sida i Dakota eger en folkmängd af något öfver 3000 personer. Här finnes äfven verkstäder och lokomotivstallar för Pacificbanans Dakota-afdelning.

Platsen utvecklar redan en betydande handelsrörelse och emigranter tillströmma i mängd. Tredjedelen af befolkningen är skandinaver. Många af dem hafva äfven bosatt sig i Cass county.

Mapleton, *Casselon*, och *Wheatland* i Cass county äro alla belägna i Red Riverdalen och tilltaga med en förvånande hastighet, synnerligast genom handel med kringliggande distrikter.

Vally city, countysäte för Barnes county, ligger i Scheyennedalen. I denna stad och dess omnejd finnes en stor mängd skandinaver. Barnes county är sannerligen äfven ett distrikt, som förtjenar skandinavernas uppmärksamhet.

Jamestown är countysäte för Stutsman och ligger i Jamesdalen.

Bismarck, temligen högt beläget på Missouris östra sida, eger 2000 innevånare och är prydt med många butiker, hoteller, kyrkor etc. Härifrån är Missouri-floden farbar 1,200 engelska mil mot »nordvestern» och om sommartiden gå här flera ångbåtar in i öfra Missourifloden.

Vid *Painted Woods*, omkring 25 mil uppåt floden, äro flera skandinaviska familjer bosatta, som stå sig utmärkt bra.

Staden *Mandan* ligger helt nära floden på dess vestliga sida och utgör hufvudsätet för Missouri-afdelningens jernvägsstyrelsen. Bolaget eger redan en mängd byggnader der, såsom mekaniska verkstäder m. m. Hvarje slags arbete och näring äro här representerade och landet i dess närhet taget i besittning af flitiga nybyggare.

Wed.

Minnesotas skogar fylla hvarje behof häraf i alla settlementer öster om Red River.

I Dakota äro skogarne på Red Rivers, dess många bifloderns samt Scheyennes stränder tillräckliga att förse den största tänkbara befolkning i förökade settlementer i nämnda floderns omedelbara närhet med bränsle, och skulle större behof förekomma, kunna dessa fyllas från Minnesota.

Jernvägskompaniet förser nybyggare med ved för billigt pris, och skogarne vid Missouri-floden äro alldeles tillräckliga för alla bebyggare i dessa trakter.

Stenkol af utmärkt beskaffenhet har påträffats i de vestra trakterna, och en grufva bearbetas nu c:a 40 mil vesterut ifrån Bismarck. Kolen föras till linien och forslas med banan för mycket billigt pris. I Heart-dalen finnas allaredan flera kolgrufvor och då jernvägen äfven genomskär detta distrikt, skola de fort upparbetas, så snart efterfrågan på kol förmärkes. Priset häraf skall äfven blifva mycket billigt.

Utsigter för Arbetsfolk.

I alla trakter af landet, der ett starkt framåtskridande pågår, finnes städse behof af driftiga arbetare. Timmermän, smeder, murare och målare kunna isynnerhet vara säkra om sysselsättning. Folk, som kunna handtera yxa och spade eller deltaga i höstarbete, behöfva ej heller gå sysslolösa. Äro de dertill vande att köra hästar och oxar eller deltaga i förekommande göromål å en landegendom, kunna de vara förvissade om goda inkomster och ständigt arbete. *Personer, som egnat sig åt ofvannämde yrken etc., hafva i Minnesota och Dakota lika stora, om ej större utsigter till sin utkomst, än i något annat af Förenta Staternas områden.* För ordentliga och raska arbetare finnes dessutom för närvarande full sysselsättning vid den del af Norra Pacificbanan, som ännu är ofullbordad, neml. linien ända ut till Stilla hafvet.

Praktiska vittnesbörd.

En skandinav, Herr A. T. Benzon, en gång en välmående borgare i Rushford, blef på våren 1878 nödsakad att sälja allt, hvad han egde. Intet mer återstod för honom än 80 doll., ett par oxar, en ko, något lösörebo och en vagn, hvilken han fick köpa på afbetalning. Han utvandrade och styrde kosan till Valley city i Barnes county, der han fick ett hem 14 mil nedåt Scheyennefloden och ett »Skogs-claim» på den närliggande prairien. Här uppbröt han 15 akres och förtjenade på arbete hos grannarne, så pass, att han kunde köpa utsädeshvetet följande vår, samt dessutom lefva någorlunda sorgfritt vintern öfver. År 1879 besädde han dessa 15 akres och uppbröt ytterligare 30 akres, samt in-

bergade 480 bushels hvete, hvaraf han sålde de 400. Nu har han 50 akres odlad mark, har en bekväm boning, är skuldfri och skulle väl knappast vilja antaga 3000 doll. för hvad, han eger.

Här gifves 1000-tals synnerligen gynnsamma utvägar att skaffa sig en sorgfri utkomst, och en arbetsförmåga man med en frisk och sund familj, som eger så pass, att han kan skaffa sig ett par dragare, en ko, en vagn, lifsmedel under resan, en spis, en plog och dessutom 18 doll. till »the U. Landoffice» samt derutöfver 50 doll. på fickan, behöfver ej det ringaste frukta för sin bergning i dessa trakter. Han kan erhålla land för nästan ingenting och på några veckor af första året med sina 2:ne oxar förtjena mer, än en arbetare med två tomma händer under ett helt år. Han kan dessutom odla hvilka jordfrukter, han behöfver; på mellanstunden betydligt förbättra sitt hemman, och han skall vid 3:dje årets slut hafva en gård, hvarpå han med sin familj kan lefva bekvämt och sorgfritt. Han skall sedan under hvarje år nedlägga åtskilliga dollars på sin egendoms förbättring, något som räntar sig mycket mera, än om de insattes i en bank, och hans jord skall äfven stiga betydligt i värde, ju mera landet omkring blir uppodladt.

Hvad en annan skandinav säger.

Frazee city, Minn. d. 29 Maj 1880.

En beskrifning på jordmånen på såväl min, som andra närgränsande egendomar här vid Otter-Tailfloden skall gifva vid handen, att den väsendtligen består af grof svart sand, blandad med svart mylla, till ett djup från 6 tum till 2 fot på ett underlag af mergel, sand och lera med 1 å 2 fots tjocklek, och sedan endast sand med ett djup af 20 till 40 fot, innan du kommer till vatten, ty landet ligger ganska högt öfver insjöarne. En gräfd brunn skall t. o. m. under den torraste sommartiden hålla minst 2 fots vatten; under andra årstider är den deremot outtömlig och lemnar mer än tillräckligt deraf. Under ett nioårigt vistande härstädes har jag ännu aldrig iakttagit missväxt på någon slags landtmannaprodukt. Naturen äfvensom jordmånens beskaffenhet göra, att hvarje sorts utsäde tvingas att utveckla sig till sin fulla kraft.

Den sandiga ytan täckes af lös grästorf, lätt att bearbeta, och så snart denna blifvit omhackad, ruttna rötterna genast, så att jorden utan vidare arbete redan första året gifver gröda. Klösharf och vanlig harf äro första gången tillräckliga för marken, så att arbetet på hösten kan försiggå ganska lätt och behagligt. Här känna vi ej till, att jorden blir för sumpig till bearbetning t. o. m. ett par timmar efter det stridaste regn, på samma gång som den långt bättre utstår torka, än sumpig mark, som efter långvarig värme spricker sönder i stora remnor.

Klöfver och thimotej äro här af utmärkt beskaffenhet likasom alla andra jordprodukter. Jag har sått thimotej om våren och redan i Augusti haft 2 fots långt gräs; jag har klöfver, sådd för 8 år sedan, hvilken dock mognat hvarje år.

Hveteskörden har aldrig hos mig understigit 19 bushels pr akre,

men deremot gått upp till 31 bushels, allt af utmärktaste beskaffenhet. Af korn har jag erhållit 22 bushels pr akre, men ändå oftare 25 å 35, med ett utsäde af 2 bushels pr akre. Hafren har gifvit från 35 till 70 bushels; denna sädesart är nemligen den mest omvexlande i afkastning. Hurusomhelst, så kan hvar och en vara förvissad om att erhålla en gröda, som motsvarar utsäde och arbete, utan att befara någon missväxt. Potatis gifver ibland så stor afkastning, att man ordentligt råkar i förlägenhet, huru man skall kunna omsätta den; jag har t. ex. erhållit ända till 180 bushels på 56 »rods» åker.

Hvad prisen på våra produkter angår, så hafva vi marknadsplatser för allt, hvad vi kunna sälja, antingen österut till Duluth, hvarifrån det utskeppas till alla platser i Östern, der det är efterfrågan på hvete, korn och potatis, eller vesterut till de nya settlementerna mot gränsen, såväl som till militärstationerna, vid hvilka uppköpas potatis, lök, kål, oxar och fäkreatur.

Det finnes ännu 100: tals akres land österut, t. ex. vid *Toad-*, *Red-Eie-* och *Schell-floderna*, hvilket anses för ett rått och med buskar bevuxet område, men som likväl kan behandlas på samma sätt och gifva lika god afkastning som landet här, om det blir nödvändigt att bebygga det. Om man t. ex. sår på hösten, kan man göra en god hveteskörd påföljande år.

D. L. Wellman.

En skandinav, som flyttat från Iowa.

Lake Park, Minn. den 18 Jan. 1880.

Jordmänen i den nordvestra delen af Becker Co., Minn., består af en mörk mergelart, omvexlande i djup från 1 ½ till 3 fot med ett underlag af lera. Odlingen är lätt och väl lämpad för ett vanligt landtbruk. Afkastningen tyckes vara densamma under både våta och torra år, och jorden motstår torkan mycket bra. Afkastningen af hvete pr akre är 15 å 30 bushels. Hafre lemnar ett storartadt resultat; 50 bushels pr akre anses knappast vara medelmåttig skörd; på flera platser erhållas t. o. m. 85 bushels pr akre. Denna del af landet är öfverträfflig för trädgårdsalster äfvensom för potatis. Landtmän i närheten af nordvestra Pacificbanan erhålla högre priser för sina produkter än jordbrukare i någon annan del af Amerika så långt mot vester, kanske med undantag af dem, som bo vid Stilla hafvets kust. Odlat land är värdt från 4 till 8 doll. pr akre. Rödjnings- och odlingskostnaderna uppgå till omkr. 2 ½ doll. pr akre. Arbete och kosthållning betalas här ungefär lika, som på andra platser. Klimatet är så sundt, man kan tänka sig; vattnet godt och helsotillståndet ypperligt. Intet kapital behöfves för att erhålla en liten egendom; har en person endast ett par oxar, en vagn, en ko och några få andra nödvändighetsartiklar, kan han godt reda sig. Kyrkor och skolor uppbyggas öfverallt, så att hvar och en kan komma dit. Jag har nu bott här i 4 år och anser det mera lönande att här slå sig på kreatursafvel än i nordöstra delen af Iowa. hvarest jag förut

varit bosatt. Gräs af utmärkt beskaffenhet växer här i öfverflöd. Detta distrikt är synnerligen lämpligt för såväl jordbruk som boskapsskötsel.
E. N. Jellum.

Från Barnes County, Dakota.

Valley City, Barnes Co, Dakota d. 25 Maj 1880.

Vår stad, Valley city, som är countysäte, ligger vid Scheyennefloden intill linien af norra Pacificjernvägen. Den faller sig således förträfflig för mekanisk verksamhet, grosshandel och diversehandel. Landet är berömdt för sin naturskönhet, synnerligast för sina vackert böljande prairier, hvarest odlas den bästa sorts hvete, och der det gifves så ypperliga ängsmarker. Jordmånen består vanligen af svart mergel blandad med sand, med en mäktighet af 16 tum till 3 fot, tillräckligt djup för en tidig såning och lätt för plöjning. Underlaget består af lera. Med hänsyn till jordbruket har jag funnit, att det till alla delar motsvarar de bästa förhoppningar, men äfven, att kreatursafveln (hornboskap och får) skall gifva den, som har en god insigt härutinnan, en stor vinst.

Hvete lemnar från 20 till 40 bushels pr akre, nästan allt af bästa sort, och kan säljas från 75 cents till doll. 1,10; hafren gifver 50 till 80 bushels och säljes från 40 till 50 cents; det här växande kornet är af bästa kvalitet (N:o 1) och lemnar 40 à 60 bushels pr akre, och för rotfrukter synes jorden synnerligen passande. Potatis, kål, lök, etc. växa här i stort öfverflöd.

Man kan här erhålla land antingen af regeringen eller jernvägs-kompaniet till ett pris af 2 1/2 till 5 doll. pr akre, allt efter läge och godhet. Uppbrytandet af nytt land fås utfördt för 2,75 à 3 doll. pr akre. I arbetslön erhålles 18 à 20 doll. pr månad jemte kost om sommaren. Detta är det sundaste land, jag någonsin sett, — nästan alldeles fritt från sjukdomar. Vattnet är utmärkt i floder och bäckar. I brunnar finner man vatten med 25 à 40 fots djup.

En person, som eger 4 à 500 doll. att börja med, skall här kunna slå sig godt ut — förstås, om han vill arbeta och har hufvudet på rätta stället. Det finnes dock många, som med mindre än halfva detta kapital skaffat sig och de sina en rundlig utkomst. Nya skolor hafva blifvit inrättade på alla håll, kyrkor byggas, broar och vägar anläggas o. s. v. Vattenkraften i floderna är stark och har redan blifvit använd för qvarnverk, hvarest vi, settlare, kunna få vår säd malen.

Frank P. Wright.

Montana.

Norra Pacificbanan har blifvit inledd i Montana county, hvilket innehåller mer än 92 millioner akres land, omvexlande med bergskedjor med raka fjellväggar och till en del fristående spetsar. Missouri och Columbias hufvudfloder bestryka dess gränser, och förutom

dessas floder vattnas äfven landet af *Yellowstone*-, *Milk*-, *Marias*, *Mus-selshell*-, *Tongue*-, *Bigkorn*- och *Powder*-elfvarne jemte en mängd mindre vattendrag.

Detta distrikt är på mineralier ett af de rikaste, som finnes i Ame-rika, och står således Kalifornien närmast i rang, synnerligast hvad guld och silfver beträffar, då det endast öfverträffas af Kalifornien och Nevada. Förutom nämnda ädla metaller eger det äfven betydliga koppar-grufvor, stora malmlager och en ofantlig massa af bästa sorts stenkol, spridd öfver åtskilliga sträckor af landet.

Så värdefull denna mineralrikedom i och för sig själf än är, har dock landet ett stort företräde i följd af sina ofantliga ängsmarker. Gräset här är både bättre och ymnigare än i någon annan del af Ame-rika, östra delen af Washington möjligen undantagen. Hornboskap, får och hästar kunna därför här med lätthet och stor fördel uppdragas. Distriktet har vid sidan af dessa marker äfven sträckor af synnerligen godt för jordbruk lämpligt land. Det hvete, som här odlas, är af ut-märkt beskaffenhet och lemnar stor afkastning.

I följd af pålitliga uppgifter har antalet och värdet på kreatur un-der de tre sista åren fördubblats, ty utom det, att den naturliga till-växten varit stor, har äfven en mängd nötkreatur, får och hästar hit blifvit införda under denna tidrymd.

Distriktet är väl försedt med träd; bergskedjorna äro be vuxna med yppiga furu- och granskogar, bland hvilka exemplar af ofantlig storlek kunna uppvisas. Bomullsbusken och pilträdet finnas vid flodstränderna; något ask äfvensom ek har man ock i senare tider funnit vid hufvud-dragen, synnerligast vid Tongue-floden nära distriktets sydliga gräns.

Yellowstone-Vally

är den del af Montana, som först kommer att skörda frukterna af den direkta jernvägsförbindelsen med de stora platserna på fastlandet. Det är äfven den, som först kommer att tillgodose sig fördelarne af en till-tagande invandring. För närvarande äro nybyggena i denna dalgång endast spridda i mindre flockar, så att de väldiga och utmärkta betes-markerna endast här och der äro tagna i besittning. Genom de fördelar, den nya jernvägen erbjuder, skall dalen ovilkorligen på sig rigta emi-granternas uppmärksamhet, så att dess settlementer hastigt skola ökas, och detta för boskapsskötsel och åkerbruk så synnerligen tjenliga land snart öfverallt befolkas, hvarigenom en förökad företagsamhetsanda, större kapitaler och arbetskrafter skola förvandla dess sträckor från vildmarker till ett område, lika driftigt, som mellersta delen af Minne-sota. En gång börjad, skall framgången blifva stor, och den rikaste vedergällning lemnas dem, som snart bestämma sig för att tillgodogöra sig de fördelar, här erbjudas i så stor skala. Sommaren 1881 skall tvifvelsutän blifva märkbar genom en förändring i förhållanden, hvars verkningar skola komma hela distriktet till gagn.

Skörden i denna dalgång 1879 förundrade t. o. m. jordbrukarne sjelfve genom sin ovanliga rikhaltighet. Hvete af bästa beskaffenhet erhöles i Froze-to-Death Creek ungefär 70 eng. mil ofvan om staden Miles; några mil ännu nordligare inhöstade en person 4000 bushels hafre på 90 akres jord och sålde alltsamman till regeringen för 55 cents pr bushel. En annan fick 400 bushels på 12 akres och en tredje 700 på 35. På intet af dessa ställen behöfde man vattna jorden. Allmänt antaget är, att hvetets afkastning i Montana minst utgör 25 bushels pr akre, men att 30 à 40, ja t. o. m. 50 och 60 bushels icke kan räknas till det ovanliga. Montanahvetet är dessutom af utmärkt beskaffenhet; genom en af Agrikultur-Departementet i Washington anställd analysering utröntes, att den innehöll 18 procent mera närande ämnen än Minnesota-hvetet samt 6 procent högre vikt. I allmänhet odlas här vårhete, men hafre och korn frodas här lika bra. Hafrens afkastning är betydligt större än hvetets, och dess vikt öfverstiger den vanliga.

Jordmänen i denna dalsänkning är af alluvial beskaffenhet, till färgen svart med en något tung jordart till botten vid flodbäddarne, men varm sandig mergel på det högre terrassformiga landet, och denna jordmån är allmänt erkänd såsom den bästa för odling.

100 eng. mil uppåt Yellowstone ofvanför staden Miles växa vilda plommon, krusbär, vinbär, hallon och vindruffvor i mängd och både hallon, björnbär och vinbär hafva med framgång blifvit odlade. Några slag af indiansk säd, som tidigt mognar, skulle äfven med fördel kunna odlas, hvaremot den vanliga indianska säden säges hafva en benägenhet att vilja torka i axen, hvilket gör den obrukbar för såväl menniskor som djur.

Så långt man hunnit undersöka, har det visat sig, att jordmänen i Tongue-dalen är lika fruktbar som i Yellowstonedalen, och detsamma är troligtvis äfven fallet med alla de dalgångar, hvars elfvar utmynna i Yellowstonefloden.

I Montana och särskildt i Yellowstone

är gräset bättre och mera ymnigt än i något annat af territoriets vestra stater. »Bunkgräset» växer här icke allenast i dalarne och på de tillstötande och branta backarne, utan äfven på höjderna, ja t. o. m. på sjelfva bergen och förefinnes i ofantlig mängd.

Om man tager i betraktande den förlust af räntor på kapital, som medtages, innan man hunnit erhålla någon ersättning för sina utlägg; om man beräknar de utgifter och förluster, man har, skall man finna, huru vinstgifvande boskapsskötseln i Montana är, då man får veta, att nettovinsten under de fem sista åren uppgått för enskilda personer till 30 procent samt att t. o. m. några kreaturshandlare anslagit sin nettovinst till 40 à 45 procent.

Fårafveln är en annan källa till förmögenhet i Montana. Inkomsten häraf är betydlig, ty ullen kan minst räknas till 25 proc. kontant vinst, hvartill sedan kommer djurens förökande inom sjelfva hjorden, en stigning i inkomsterna, som knappt kan anslås till mindre än 80 à 90 proc.

Vägledning för nybyggare.

Tiden, då man helst bör utvandra mot »Nordvestern» med Norra Pacificbanan, är *våren*.

Rödningstiden pågår vanligen under Maj till den 15 Juni.

Tre hästar eller mulåsnor eller ock fyra oxar anses vara tillräckligt för en tung klösplog.

Utsädestiden begynner, så snart kälén är ur jorden, och man sår endast några tum djupt.

Vissa år har man kunnat så redan den 15 Mars, men vanligen sker det senare.

Goda hästar kunna köpas för 100—175 doll. allt efter deras storlek.

En ko betalas med 25 å 35 doll. och dragoxar med 80 å 125 doll. paret.

En ordentlig vagn kostar 75 doll.

Uppbrytningen af mark betales med 3 doll. pr akre och rensningen med doll. 1,50 å 1,75.

Vanligt godt byggnadsmateriel erhålles för 19 å 20 doll. pr 1,000.

En nybyggare, som grundar sig en egendom, kan erhålla arbete hos sina grannar under den första tiden, då han ej för egen räkning har något att göra hemma. Dock kan han i den uppbrutna grästorfvan odla en stor del mindre rotfrukter under första året.

Huru man kan komma till Norra Pacific-landet.

Vägen till de fruktbara trakter, hvilka i denna lilla uppsats beskrifvits, är *direkt* och lika bekväm som hvarje annan väg, emigranten väljer. Resan kan ju äfven något ändras efter egna önskingar och förhållanden.

Emigranten far med ångbåt till New York, Philadelphia, Boston eller Quebec och kan från hvilken som helst af dessa städer, med ett jernbantåg på några få dagar nå den plats på norra Pacificbanan i Minnesota eller Dakota, han önskar.

Efter Maj månads början kan en emigrant, som inkommer till New York eller Quebec, efter behag taga vägen öfver de stora insjöarne, hvilket faller sig något billigare, än att alltigenom fara på jernbana. Från New York kan han således resa med jernväg till Buffalo, hvifrån han med ångbåt går direkt till Duluth, der norra Pacificbanan börjar. Från Quebec reser han med bantåg till Collingwood eller Sarnia i vestra Canada och vidare sjöledes till Duluth.

Alla jernvägslinier från New York, Philadelphia, Boston eller Quebec föra emigranterna genom Chicago eller St. Paul i Minnesota, och från St. Paul med bantåg till Brainerd, der de inkomma i *Norra Pacific-Country*.

Slut-erinran.

Innan emigranten lemnar sitt hem, bör han förse sig med biljett (Ticket), hvarpå han kan resa ända fram till det föresatta målet, ty härigenom sparar han sig såväl många obehagligheter, som onödiga utgifter.

Kommer han till **Liverpool**, kan han der erhålla upplysning hos *the office of the northern Pacific-Railroad, 20 Water-Street*. I **New York** bör han vända sig till *E. Fussel*, kompaniets skandinaviske agent, hvilken antingen träffas i *Castlegarden* eller *Broadway Nr 285*.

I **Philadelphia** erhåller han vägledning af *A. J. Quin*, äfven en af kompaniets agenter, **Nr 116 Market Street**.

I **Boston** å kompaniets kontor **Nr 228 Washington Street**.

Om något obehag skulle möta emigranten på jernvägen till **Chicago** eller han behöfver upplysningar och råd, under det han uppehåller sig i denna stad, torde han besöka kompaniets skandinaviske agent derstädes, **Herr P. Pedersen**, hvars kontor är **Nr 54 Clark Street**.

Vid ankomsten till **St. Paul** böra emigranterna genast begifva sig till norra Pacificjernvägens kontor, hvarest landkommissionären **Herr J. B. Power** skall föranstalta om det nödvändiga angående erhållande af land.

I händelse han tager vägen öfver de stora insjöarne, har han vid ankomsten till **Duluth** att vända sig till kontoret för norra Pacificjernvägskompaniet, hvilket skall sätta honom i stånd att nå sin bestämmelseort utan uppehåll och förlust.

Emigranten må dock erinra sig, att han icke förr lemnar sitt hem, innan han är fullt ense med sig sjelf, om hvilken väg han ämnar taga, och icke, utan att hafva skaffat sig biljett för hela resan.

Hvarje ångbåtsagent kan utställa dessa biljetter (Tickets), men emigranten tillhör det att sjelf efterse, huruvida de äro riktigt ifyllda, samt för öfrigt öfvervaka sina tillhörigheter.

Göteborg i Januari 1881.

O. J. Johnson,

Skandinavisk Generalagent för Norra Pacificbanan.

Norra Pacific Jernvägsland

i **Minnesota** och **Dakota**

å Doll. 2.50 pr acre och derutöfver i förhållande till läge och qualité.

Lång afbetalningstid! Billiga villkor!

Bästa Hveteland i världen.

Bästa Prairieland.

Bästa Gräsland.

Bästa Skogsland.

Bästa land för Boskapsafvel.

Ved och Vatten i öfverflöd.

Större moderation i frakten erbjudes här nybyggare än vid någon annan jernväg i Amerika.

Nedsatt biljettpris för alla, som vilja utvälja land åt sig här, och nedsatta biljett- och fraktpriser för alla nybyggare.

 Man hänvände sig till Landt-departementet för Norra Pacificbanan i St. Paul, Minnesota, O. J. Johnson, Kompaniets skandinaviske Generalagent,

Norra Pacific Jernvägen

med dess sammanbindningar utgör den kortaste, snabbaste och enda direkta väg till alla ställen i Nya Nordvestern.

Våra förbindelser gå hvarje dag från Chicago

via
Chicago, Milwaukee och St Pauls
jernvägen.

via
Chicago och Nordvestra
banan.

Nödiga förbindelser äro i *Duluth* ingångna med alla ångbåtslinier i Amerika och Kanada från *Buffalo, Erie, Detroit, Sarnia* och *Callingwood*.

Passagerare, som hafva Emigrant-biljetter, resa med samma tåg som 1:a klassens passagerare i rena, varma kupéer. 150 ¢ bagage får medtagas på hvarje hel biljett.

Se efter att på din biljett är tillagdt: "Via Northern Pacific".

Alla Ångbåts-agenter kunna fullständiggöra den.

General-Agent för Skandinavien: **O. J. Johnson,**

I **New-York:** E. D. Fussell, N:o 125 Broadway eller Castle Garden.

„ **Philadelphia:** A. J. Quin, N:o 116 Market Street.

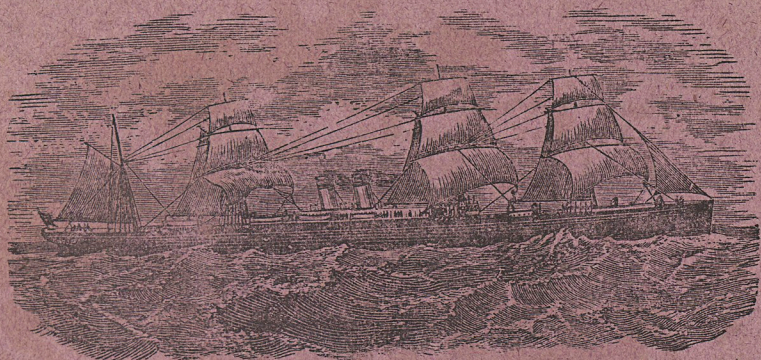
„ **Boston:** N:o 228 Washington Street.

„ **Chicago:** P. Pedersen, Skandinavisk Agent, 54 Clark Street.

„ **St. Paul och Duluth:** Norra Pacific Jernbanans kontor.

Hvita Stjern-Linien.

Skandinavernas favoritlinie.

Kungl. Britiska Regeringens och Förenta Staternas postångare underhålla vecklig förbindelse emellan

Liverpool-New-York.

Passagerare afgå från Göteborg hvarje Fredag kl. 1 e. m., från Liverpool Tisdag eller Torsdag hvarje vecka.

Hvita Stjern-Liniens världsberömda

Kungl. postångare äro rättvist erkända såsom de största, mest bekväma och snabbaste som trafikera Atlanten och den stora likhet i tiden på hvilken dessa ångare under alla årstider tillryggalägga resan, tillika med dess ryktbart vordna snabbhet, gör att Liniens förtroende dagligen växer och som för längesedan har ställt den såsom ojämförlig; bästa beviset härför är, att Linien har öfverfört största antalet passagerare och äfven fortfarande förer det.

Emigranternas afdelning ombord är indelad så, att familjer vid biljettköp kunna få särskilda hytter.

Tillräcklig och väl lagad mat utdelas af Bolagets tjenstemän, och i händelse af sjukdom finnes en erfaren och tjenstvillig läkare jemte fri Medicin att tillgå å hvarje af dessa ångare.

Biljettpiserna äro detta allt oaktadt lika billiga som å någon annan första klassens Linie. Genomgående biljetter utfärdas till alla stationer vid

Northern-Pacific-Jernbanan

i

Minnesota, Dakota och Montana.

Till dem som tänka gå till Amerika i afsigt att köpa land, kan undertecknad isynnerhet rekommendera land, tillhörande Northern-Pacific-Jernvägsbolaget: vid nära alla stationer utefter hela denna jernväg äro många svenskar bosatta, hvilkas närvarande förhållanden bära vitnesbörd om deras belåtenhet med sina nya och goda hem i alla afseenden.

Vidare underrättelser meddelas kostnadsfritt af undertecknad å hvars kontor / profver af skörd från Northern-Pacific-Bolagets land finnes till påseende.

C. W. Hällström

Generalagent för Hvita Stjern-Linien.
Göteborg.

KUNGL. BIBL.

1901 08 05

STOCKHOLM